

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XI. broj 545 26. lipnja 2022.

13. nedjelja kroz godinu (C)

**ISUS KRENU SA SVOM ODLUČNOŠĆU PREMA JERUZALEMU.
ZA TOBOM ĆU KAMO GOD TI POŠAO.**

Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu. I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i udoše u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: »Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?« No on se okrenu i prekori ih. I odoše u drugo selo. Dok su išli putom, reče mu netko: »Za tobom ću kamo god ti pošao.« Reče mu Isus: »Lisice imaju jazbine, ptice nebeske

gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.«

Drugomu nekom reče: »Pođi za mnom!« A on će mu: »Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.« Reče mu: »Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.«

I neki drugi reče: »Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima.« Reče mu Isus: »Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag nije prikladan za kraljevstvo Božje.«

Lk 9, 51-62

ONO NAJHITNIJE - IĆI ZA ISUSOM

Isuse, za tobom ću, samo...

Sada mi se još ne da. Želim još živjeti onako kako se meni čini da mogu, želim još biti slobodan.

Bojim se, Isuse, ako krenem za tobom da ću onda morati sve ostaviti, da će se toliko toga u mojem životu morati promijeniti. a ja nisam spreman na sve to. Bojim se da ćeš toliko toga od mene tražiti, a ja sve to još ne mogu.

Imam još puno poslova, brojnih planova, velikih obveza koje me sputavaju, moram još biti među ljudima, moram se ponašati normalno i zato još ne mogu, Isuse, za tobom. Bojim se ljudi, Isuse. Ako odlučno krenem za tobom reći će da nisam kao oni, da ne živim normalnim životom, da sam čudak ili da sam mnom nešto nije u redu.

Isuse, za tobom ću, ali počekaj malo, počekaj da ostarim, da se riješim ovog radnog mjesta, da odem u mirovinu, počekaj da se moje prilike promijene, jer ovako još ne mogu...

Isuse, za tobom ću, ali nemoj ništa od mene tražiti; pusti me slobodna, ne zahtijevaj ono što ti ja ne mogu dati.

Isuse, Gospodine!

Hoću li ja u stvari za tobom ili za sobom?

Tražim li je tebe ili sebe?

Jer, Isuse, ti si Put, a ja tražim uvijek neke stranputice i mislim da sam u pravu.

Ti si, Isuse, Istina, a ja tumaram u lažima i tminama i uvjeravam sebe i druge da sam u svjetlu.

Ti si, Isuse, Život, a ja mislim da ću promašiti život i da ću izgubiti od normalnog života ako krenem za tobom!

Toliko zabluda, Isuse, u meni i oko mene. Pomozi mi. Stavio sam ruku svoju na plug. Govoriš: Nije dobro okretati se natrag. Pomozi mi da to shvatim.

Pomozi mi prihvatiti tvoj izazov, tvoju ponudu, tvoj život.

Pomozi mi prihvatiti poziv da budem tvoj učenik.

Uvijek je bilo, Isuse, ljudi koji su bili hrabri. Oni su krenuli. Silna privlačnost i snaga tvoje osobe privukla ih je zauvijek uz tebe. Ustrajali su dokraja. Ostavili su sve. Ti si im bio prvi i glavni cilj.

Nauči me, Isuse, ostaviti sve što ne služi tvojim ciljevima. Nauči me da si ti jedina i najveća vrednota života, da si ti Život Nauči me, Isuse, istinskoj mudrosti.

Isuse, za tobom ću... Daj da to učinim bez onih uvjeta "samo ili "ako". Za tobom ću u jednostavnosti u poslušnosti vjere, za tobom ću, Isuse, jer mi bez tebe nema života.

Da, Isuse, hvala ti što me još uvijek zoveš, što me još uvijek čekaš.

fra Zvezdan

ODLUČNI U SLIJEĐENJU

U punini vremena Isus sa svojim učenicima ide prema Jeruzalemu šaljući glasnike pred sobom. Zna što ga tamo čeka - slavni ulazak, izdaja, muka, razapinjanje i smrt. Ide, kako današnje evanđelje kaže, „sa svom odlučnošću“ što pokazuje da je kao čovjek sakupio svu ljudsku snagu da se odlučno i hrabro suoči s onim što ga tamo čeka. Na tom putu ima onih koji otežavaju situaciju - ne primaju ga u samarijansko selo. No on odlučno ide dalje i poziva da ga slijede - idite sa mnom. A ti koji ga slijede, ili koje poziva da ga slijede, nezadovoljni što Isusa ne primaju u selo, pronalaze raznorazne razloge da ne budu nekompromisni sljedbenici - idem pokopati oca, idem se pozdraviti s ukućanima, obazirem se na ono što ostavljam i tako dalje. Isus i nas, kao što je i svoje učenike, poziva da ga na njegovom putu slijedimo. Daj Bože da na te pozive odgovaramo: "Za tobom ću kamo god ti pošao." No na tim našim životnim putovima i nas ne primaju tamo gdje možda želimo, u pojedinim situacijama smo neprihvaćeni, gubitnici, odbačeni, možda gubimo na natjecanjima za bolja radna mjesta, gubimo na takmičenjima, ne dobivamo ono što smatramo da nam pripada, osjećamo

se izigranima, prevarenima. U tim okolnostima sigurno nam se dogodi da i mi upitamo: "Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?". Vjerojatno i mi pronalazimo stotine raznoraznih izgovora i razloga što odlučno ne slijedimo Gospodina. Kao što se Isus okrenuo prema učenicima i prekorio ih da ne zazivaju oganj tako se okreće i prema nama tražeći da budemo odlučni u slijeđenju njega jer on je "Put, Istina I Život". Isus nije rekao i ne govori da ne treba brinuti za roditelje, djecu, ukućane, za svakdanje životne potrebe, nije rekao da se ne trebamo spominjati pokojnika i moliti za njih. Isus sam je u Jeruzalem poslao svoje glasnike da se tamo pobrinu za sve što je potrebno za slavljenje Pashe. On samo traži slijediti ga i u tome biti odlučan i dosljedan, on traži da slijeđenju njega damo primat u svojim životima, da slijeđenju damo važnost jer to vodi u vječni Jeruzalem. Isus, Sin Božji, traži samo odlučnost, beskompromisnost u slijeđenju Njega. Kada mrtvi pokaju mrtve to nije put u život, to je put u smjer gdje nema života. Isus to ne želi. On kaže da odlučno slijediti njega znači staviti svoju ruku na plug i krenuti na kopanje brazde koja vodi u raj. Ako se budemo okretali postoji velika opasnost da naša brazda ne bude ravna i jednako duboka, a iskrivljene, neravne i nejednako duboke brazde ne daju obilat rod.

Gospodine, pomози nam da budemo odlučni u tome da te slijedimo, a to će nam biti najbolji oslonac da vidimo i sve ljude oko sebe.

Josip

ISUSOV PUT U "JERUZALEM"

Slijediti Isusa, slijediti njegov put ne znači nešto što se događa samo od sebe, što se može poduzeti i ostati isti kao prije "susreta". Prihvatanje Isusovog puta (kršćanstva) znači prihvaćanje radikalnog obraćenja. Da bi se nasljedovalo istinski Isusa potrebna je potpuna svjesnost i odlučnost. Istina, uvijek je bilo i bit će onih koji ga slijede iz radoznalosti, koji očekuju dobitak bilo na ovom ili onom svijetu, onih koji idu sa svojim poznanicima.... Ipak, Isus ne vodi u utopiju, niti je utopija stil njegovog življenja i naviještanja.

On je došao mijenjati svijet, mijenjati čovjeka, mijenjati ljudske odnose. Polazna osnovica sve promjene jest čovjekova promjena. Od čovjeka polazi sve, dobro i zlo, stari i novi svijet. Novi svijet, novo čovječanstvo, proističe iz čovjekove nutrine. Onomu koji prihvaća kršćanstvo radi dobiti Isus odgovara da "Sin čovječji nema na što nasloniti glavu". Ovim je odbačen utilitarizam slijeđenja Isusa. Motiv slijeđenja Isusa ne može biti koristoljublje, pa čak niti koristoljublje na "drugom svijetu". Izgleda da se Isusa ne može nasljedovati ako se hoće nešto postići ZA SEBE.

Nasljedovati Isusa danas znači neodgodivo živjeti Njegov program ljubavi i dobrote.

Marijan Jurčević, OP

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 27. lipnja

Ćiril Aleksand., Ladistav Ugar.

UTORAK, 28. lipnja

Irenej Lionski, Mirko

SRIJEDA, 29. lipnja

Sv. Petar i Pavao ap.

ČETVRTAK 30. lipnja

Rimski prvomučenici, Kajo

PETAK, 1. srpnja

Aron, Stela, Estera, Oliver

SUBOTA, 2. srpnja

Liberal i dr., Višnja, Oton

NEDJELJA, 3. srpnja

14. kroz godinu, Toma ap.

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati.

Radnim danom u 9 sati.

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU**
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XI. broj 545 26. lipnja 2022.

PRILOG TJEDNIH OBAVIJESTI BROJ 545

IN MEMORIAM

**SLAVA ČAKOVAN
(1924. - 2022.)**

IN MEMORIAM

SLAVA ČAKOVAN

(1924. - 2022.)

Sedamnaestoga svibnja 2022. godine sve nas je iznenadila i ražalostila vijest da je Gospodin pozvao k sebi našu dragu sestru Slavu Čakovan, rođenu Skurjeni koja je tolike godine bila među nama u vjerničkoj zajednici okupljenoj oko franjevačke crkve sv. Ivana Krstitelja u Zemunu. U toj zajednici je tolike godine nesebično, velikodušno, radosna srca svoj

zvonki i moćan glas uzdizala ka nebeskim prostranstvima kao članica crkvenog zbora. Bogu se svidjelo pozvati je k sebi, okrjepljenu svetim sakramentima, da sa anđelima nebeskim pjeva pjesmu i slavi trojedinog Boga. Dogodilo se to u njenoj dubokoj starosti poslije proživljenog dara satrtosti od 98 godina. Mi, vjernici okupljeni oko franjevačke crkve u Zemunu s v e m o g u ć o j Božjoj dobroti

zahvaljujemo za dar njenog života, za dar njenog glasa kojim je uzveličavala misna slavlja, za dar njene vedrine koju je unosila u ovu zajednicu vjernika, za njenu dobronamjernost i pomaganje drugima, za njen osmeh i svaku njenu toplu riječ. Svoj ovozemni životni put gospođa Slavica,

kako smo je svi od milja zvali, započela je daleke 1924. godine u mjestu Kuzminec, općina Rasinja, u Koprivničko-križevačkoj županiji u Hrvatskoj. Sa svojih 20 godina, u onim teškim i turbulentnim vremenima, dolazi u Zemun gdje je završila tadašnju školu za bolničarke, a potom je završila i školu za medicinske sestre. Posvećuje se radu s bolesnicima brinući se za one kojima

je pomoć bila tako potrebna, a dobro znamo da su to bile još godine kada su se osjećale posljedice II. svjetskoga rata. Godine 1956. stupila je u brak sa mužem Dimitrijem Čakovanom. Poslije 22 godine odnosno 1978. godine suprug umire i gospođa Slavica postaje udovica, a taj križ samoće je nosila sve do svoje smrti. Volja je Božja bila da iz tog braka nije bilo djece, što je sasvim sigurno

bio novi teži križ koji je pritiskao gospođu Slavicu. Te svoje križeve je ona hrabro nosila, predajući svoj život u ruke svojega Stvoritelja. U tim životnim poteškoćama i neprilikama nije ju napuštala nada u radost života koja je bila utemeljena u Gospodinu.

Svoje poslove kao medicinska sestra nije obavljala samo zato da bi zarađivala za svagdanji kruh već je u to služenje potrebitima unosila veličinu svoje ljubavi, dobrote, razumijevanja i pomoći. Poput tihog anđela čuvara bdjela je nad bolesnima i ohrabivala ih da muke bolesti lakše prihvate i podnose. Svoju snagu za životom i radost služenja pronalazila je u Gospodinu, najprije u zboru župne crkve Uznesenja blažene Djevice Marije u Zemunu. U toj crkvi je duge godine brinula da ne nedostaje hostija – kruha koji se pretvara u Njegovo tijelo. Tu je jednovremeno pomagala i u drugim poslovima oko uređenja crkve i života župne zajednice. Potom prelazi u zbor franjevačke crkve u Zemunu gdje je bila dok god joj je to zdravlje dozvoljavalo. U tom zboru, koji je u to vrijeme važio za najbolji crkveni zbor u sadašnjoj Srijemskoj biskupiji, svoj glas je velikodušno stavljala u službu slavljenja Božje ljubavi, a posebno se zauzimala za umnožavanje notnih zapisa za koje se nije raspolagalo sadašnjim tehničkim mogućnostima već je trebalo ulagati mnogo više truda i napora. Pojedini notni zapisi čiju izradu je ona organizirala i izvršila i danas su u upotrebi. Molitva i primanje sakramenata bili su neodvojivi od njenog svakidašnjeg života. Breme

godina vrijednih dubokog poštovanja bilo je sve veće, ali svojom upornošću i trudom dolazila je na euharistijska slavlja. No dolazi vrijeme kada to više nije mogla. U tim danima nije bila ostavljena i zaboravljena već je s velikom radošću primala svećenika, radovala se susretu sa njim. I u tim vremenima kada ju je snaga lagano napuštala, a bolest zauzimala mjesto ona nije napuštala sakramentalni život, a teret starosti i bolesti je smireno i s ljubavlju prihvaćala kao Božji dar. Živjela je sama ali ne ostavljena od ljudi. Dobrota, ljubav i zauzetost dobrih vjernika te briga i pomoć kućne njege Caritsa olakšavali su joj dane starosti poštovanja vrijedne. S velikom zahvalnošću primala je tu velikodušnost i pomoć brinući da, koliko je to moguće, ne bude na teret drugima. No, na koncu je ipak morala biti pod stalnom njegovom i pažnjom pa je dvije godine bila smještena u staračkom domu. I tada nije bila ostavljena od svih onih kojima je zbilja bila draga. Njezin ovozemni život, tiho, mirno, poput svijeće, ugasio se, zaspala je u Gospodinu. Njeno mrtvo tijelo položeno je 21. svibnja 2022. godine u grob na Novom bežanijskom groblju u Beogradu gdje čeka zov trublje Božje i glas arkandjelov na koncu vremena.

Josip

Promatrajući njezin život, zauzetost za dobro, brizi za ono što je Božje, duboko vjerujemo da je primljena u naručje Božje gdje će dobiti neuveli vijenac slave. Nama koji smo još ostali u ovo zemnom životu neka bude pomoć i podsjetnik kako se treba boriti u životu i ljubiti Gospodina.

**Pokoj vječni daruj joj Gospodine,
i svjetlost vječna svijetlila joj.**

Počivala u miru.

**Podaj joj Gospodine
da te gleda licem u lice,
sada i u vijeke vjekova.**

Amen.

